

‘Een soort ongepolijst oermens’

De gelauwerde interviewer Frénk van der Linden is landelijk bekend om zijn gesprekken met kunstenaars, theatermakers, wetenschappers en politici. Van het Westland wist de Haarlemmer tot voor kort niets. Maar daar is verandering in gekomen. De buitenstaander duikt op bijzondere wijze in de ziel van de Westlander. In een kwartiertje ontleedt hij in een WOS-televisieserie regiogenoten die hij pas kort daarvoor heeft leren kennen.

Rien van den Anker

Ook voor een ervaren radio- en tv-journalist als Frénk van der Linden is het een uitdaging om wildvreemde mensen te interviewen. Vooral als je pas enkele minuten voordat het gesprek begint een paar persoonlijke details te horen krijgt. En je daarna in ongeveer vijftien minuten ziel en zaligheid uit het slachtoffer moet zien te trekken. Om met ‘draaiende’ camera’s een verhaal met kop en staart rond te breien. „De ene keer lukt het beter dan de andere”, klinkt het uit de mond van de ervaren rot, die al jaren nationaal bekend is als radio- en tv-interviewer, (portret)journalist en schrijver. Hij won vele prijzen, waaronder de Prijs voor de Nederlandse Dagbladjournalistiek.

De Haarlemmer (65) kende het Westland nauwelijks; hij had slechts vage herinneringen aan zijn vroege jeugd toen hij met zijn vader in diens vrachtauto vanuit de Bollenstreek meereed om producten van en naar deze regio en Rotterdam te brengen. „Ook toen

▲ Frénk van der Linden praat in een wat oubollig decor met een willekeurige groep gewone en toch bijzondere Westlanders. FOTO PR

“**Het is wellicht generaliserend maar het is een doenersvolk**
– Frénk van der Linden

al was ik gefascineerd door deze streek met de mentaliteit van niet lullen maar poetsen. Ik voelde een soort mentaliteitsverbinding.”

‘30 hoog’

Dat hij in het Westland een klus doet, is toeval. Hij werd gevraagd door de nieuwe WOS-hoofddirecteur Jeroen van Leeuwen, die hij kende uit de tijd dat die eindredacteur was van het programma ‘30 hoog’. „De opzet daarvan was dat ik in een lift stapte en binnen een paar minuten op de 30ste etage uitstapte. Op de be-

gane grond had ik dan eigenlijk niet meer dan alleen de naam van de persoon gekregen die daar op mij stond te wachten. Heel fascinerend, ineens oog in oog staan met bijvoorbeeld Neelie Kroes of Youp van ’t Hek. Zonder knippen en plakken werd het in één klap opgenomen en later uitgezonden.”

Zo ontstond het idee om iets soortgelijks te doen in een wat oubollig, gezellig decortje met open haard, een oude radio en televisie en niet al te modern meubilair. Daarna werd een volledig willekeurig geselecteerde groep gewone en toch bijzondere Westlanders gezocht. Naar de naam van het programma was het niet lang zoeken: Westlanders. „Het moest wel een

dwarsdoorsnede van de bevolking worden: man, vrouw, politiek, ondernemer, echt representatief. Laat me verrassen met wonderlijke mensen, zei ik. En zo geschiedde!”

Rode draad

Er volgden 21 afleveringen, in korte tijd opgenomen, soms tien per dag. Op het programma staat nu een tweede serie van twaalf interviews. Van der Linden vertelt dat hij als rode draad steeds de vraag erbij haalt: wat heeft deze mens gemaakt tot wat hij of zij is geworden. „Maar je kunt het ook omkeren, ik heb eigenlijk steeds mezelf geïnterviewd waarbij de geïnterviewde door mij werd misbruikt. En dat lukte met struikelen en vallen, juist ook omdat al die kandidaten zo verschrikkelijk anders waren.” De druk van een harde deadline werkte volgens hem creatief inspirerend, maar betekende ook dat niet alle mensen zich helemaal lieten zien. „Soms was er gelijk een intieme band, soms leek een gesprek wel erg lang.”

Hoewel geen psycholoog concludeert Frénk wel dat de Westlander een vorm van een oermens is. „Een ongepolijst oermens, geen poeha. Het is natuurlijk generaliserend

maar het is een doenersvolk, dat is echt ontroerend om waar te nemen.” Ook met het Westlandse rechtvoor-zijn-raapgedrag maakte hij geregeld kennis. „En soms dacht ik dan dat een grammetje meer subtiliteit ook wel had gemo-gen.”

